

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθῆναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'—τόμ. 9^{ος}

Ἐν Ἀθῆναις, 3 Αὐγούστου 1902

Ἔτος 24^{ον}.—Ἀριθ. 31

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'. (Συνέχεια)

Τὰ φύλλα τοῦ εἵδους τούτου τῆς βανέας εἶνε ἴσως τὰ μεγαλύτερα τοῦ φυτικού βασιλείου. Οἱ μαῦροι τὰ μεταχειρίζονται συχνὰ πρὸς ἐπιστέγασιν τῶν καλυθῶν των. Μὲ δώδεκα μόνον ἡδύνατο νὰ κατασκευάσουν ἓν εἶδος σκιάδος εἰς τὸ μέσον τῆς σχεδίας, συνδέοντες τὰ στελέχη των διὰ κισσῶν. Καὶ τοῦτο ἔκαμιν ὁ ὁδηγὸς πρὸ τοῦ ἀπείλου. Οἱ ἐπιβάται λοιπὸν εὐρίσκοντο ἐστεγασμένοι κατὰ τῆς διαρκοῦς ἐκείνης βροχῆς, ἡ ὁποία ὠλόισθινεν ἐπὶ τῶν φύλων.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἡμίσιον τῆς ἡμέρας, ἐφάνησαν μερικοὶ πίθηκοι ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχτης, περὶ τοὺς εἴκοσι μεγαλόσωμοι, δεικνύοντες διάθεσιν νὰ ἐπαναλάβουν τὰς ἐχθροπραξίας τῆς προτεραίας. Τὸ φρονιμώτερον ἦτο νὰ τοὺς ἀποφύγουν, καὶ το κατώρθωσαν κρατοῦντες τὴν σχεδίαν διαρκῶς παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην, συχνάζομένην ὀλιγώτερον ὑπὸ τῶν τετραχέλων.

Ὁ Τζὼν Κόρτ παρετήρησεν εὐλόγως, ὅτι αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν πιθηκικῶν φυλῶν τῶν δύο ὄχθων θὰ ἦσαν σπάνιαι, ἀφ' οὗ ἡ συγκοινωνία δὲν ἡδύνατο νὰ γίνῃ εἰμὴ διὰ τῶν φυτικῶν ἐκείνων γεφυρῶν, τὰς ὁποίας μετὰ πολλῆς δυσκολίας ἡδύνατο νὰ διέλθουν ἀκόμη καὶ οἱ πίθηκοι.

Ἀπέφυγαν νὰ σταθμεύσουν τὴν μισημέριαν, τὸ δὲ ἀπόγευμα ἡ σχεδία ἐσταμάτησε μόνον μίαν φοράν, διὰ νὰ παραλάβῃ μίαν ἀντιλόπην, τὴν ὁποίαν ὁ Τζὼν Κόρτ εἶχε φονεύσῃ ὀπίσθεν καλαμώνος, παρὰ τινὰ ἀγκῶνα τοῦ ποταμοῦ.

Εἰς τὸν ἀγκῶνα τοῦτον, τὸ ῥεῖον

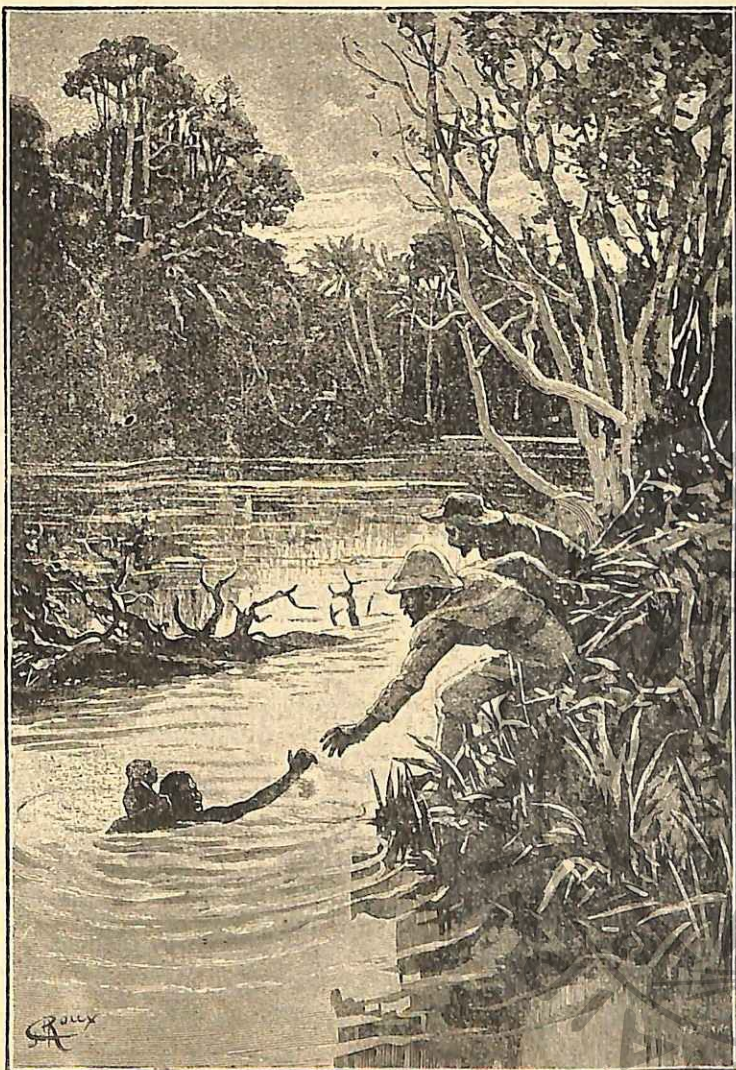
Γιοχάουζεν ἐλόξευε πρὸς τὰ νοτιοανατολικά, μεταβάλλον σχεδὸν κατ' ὀρθὴν γωνίαν τὴν μέχρι τοῦδε διεύθυνσίν του. Τοῦτο ἀνησύχησε κάπως τὸν Κάμην, βλέποντα ὅτι ἐρρίπτοντο πάλιν πρὸς ἀνατολικά τοῦ μεγάλου δάσους, ἐν ᾧ τὸ τέρμα τοῦ ταξιδίου των εὐρίσκετο πρὸς δυσμὰς, πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Προφανῶς, δὲν ἡδύνατο νὰ χωρήσῃ ἀμφιβολία, ὅτι τὸ ῥεῖον Γιοχάουζεν ἦτο παραποτάμιον τοῦ Οὐμπάγκη, ἀλλὰ νὰ ὑπάγουν νὰ εὕρουν τὴν συμβολὴν των τὸ-

σφ μακράν, εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ἐλευθέρου Κόγγου, ὁποία ἀτελεύτητος περιστροφὴ! Εὐτυχῶς, μετὰ πλοῦν μιᾶς ὥρας, ὁ ὁδηγὸς ἐνόησε, χάρις εἰς τὸ ἐνστικτόν του, —διότι ὁ ἥλιος δὲν ἐφαίνετο,—ὅτι τὸ ποτάμιον ἀνελάμβανε τὴν προτέραν του διεύθυνσιν. Ἡδύνατο λοιπὸν νὰ ἐλπίζουν, ὅτι θὰ παρέσυρε τὴν σχεδίαν μέχρι τῶν συνόρων τοῦ Γαλλικοῦ Κόγγου, ὅπερ θὰ ἦτο εὐκολον νὰ μεταβοῦν εἰς Λιμπρεβίλλην.

Περὶ ὥρην ἔκτην καὶ ἡμίτειαν ὁ Κάμης προσήγγισε τὴν ἀριστερὰν ὄχθην καὶ εἰσῆλθεν εἰς μικρὸν κολπίσκον, σκιαζόμενον ἀπὸ τὸ πυκνὸν φύλλωμα ἐνδὸς μεγάλου δένδρου, εἵδους παρεμφεροῦς πρὸς τὸ ἀνακάρδιον τῶν δασῶν τῆς Σινεγάλης.

Ναὶ μὲν δὲν ἔβρεχεν, ἀλλ' ὁ οὐρανὸς ἐκαλύπτετο ἀκόμη ἀπὸ νέφη καὶ ἀτμούς, τῶν ὁποίων ὁ ἥλιος δὲν κατώρθωνε νὰ διασχίσῃ τὴν πυκνότητά. Δὲν ἔπρεπε νὰ συμπεράνουν ἐκ τούτου ὅτι ἡ νύξ θὰ ἦτο ψυχρά. Ἐν θερμώμετρον θὰ ἐδείκνυνεν ἀκόμη εἰκοσιπέντε ἕως εἰκοσιῆς βαθμοὺς ἄνωθεν τοῦ μηδενὸς τοῦ ἑκατονταβάθμου.

Πυρὰ ἐσπινθηροβόλησε μετ' ὀλίγον μεταξὺ τῶν ὀγκολίθων τοῦ κολπίσκου, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰς μαγερικὰς ἀνάγκας, δηλαδὴ διὰ τὸ ψήσιμον τῆς ἀντιλόπης. Αὐτὴν τὴν φοράν ὁ Λάγκας εἰς μάτην ἀνεζήτησε τίποτε μαλάκια διὰ νὰ ποικίλῃ τὸ ὀφολόγιον τοῦ δείπνου, ἢ τίποτε βανάνας διὰ νὰ ἀναμίξῃ τὸν ὀπὸν των μετὰ τὸ ὕδωρ τοῦ ρίου Γιοχάουζεν. Ἀντὶ τούτων ὅμως ἡμπόρεσαν τοῦλάχιστον νὰ παλλαχθοῦν ἀπὸ τοὺς κώ-

«Ε! Λάγκα, τί ἐψάρευες ἐκεῖ;» (Σελ. 242, στήλ. 6'.)

Ο ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ

(Συνέχεια: ἴδε σελ. 236.)

Ἀλλὰ πῶτος ἦτο αὐτός ὁ Γιαννιός, τὸν ὁποῖον ἔκρινε τόσον αὐστηρῶς ὁ κόμης;

Ὁ Γιαννιός αὐτὸς ἦτο ἓνα καλὸ καὶ ἀπονήρευτον παιδί, τοῦ ὁποῖου τὸ μόνον ἐλάττωμα ἦτο ὁ τυφλὸς θαυμασμός, τὸν ὁποῖον ἔτρεφε πρὸς τὸν κύριόν του. Εἰς τὰς χεῖρας τοῦ νεαροῦ βαρῶνου, ὁ Γιαννιός ἦτο ἓν νευρὸσπαστον εὐπειθείς. Τὸν ἔκαμνεν ὅ,τι ᾔθελεν. Ἀλλῶς τε δισκέδαζε πολὺ μὲ τὰς φάρσας τοῦ Βαλεντίνου, — εἰς τὰς ὁποίας πάντοτε ἐλάμβανε μέρος, εἴτε κρυφὰ εἴτε φανερά, — καὶ ἀπὸ τὰ πολλὰ γέλια ποὺ ἔκαμνεν, εἶχεν ἀνοίξῃ τὸ στόμα του ἕως ταυτιά του. Ἐπίσης εἶχαν μεγαλώσῃ καὶ ταυτιά του ἀπὸ τὸ πολὺ τράβηγμα, διότι οἱ χωρικοί, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐνδιχθῶν τὸν Βαλεντίνον, ἐξέθυμνιζαν μὲ τὸν Γιαννιόν.

Μικρά, πρὸς τὰ ἐπάνω ἐστραμμένη μύτη, γουρλωμένα μάτια καὶ φρύδια σηκωμένα ἀπὸ μίαν διαρκῆ ἐκπληξιν, συνεπλήρουν τὴν ἰλαρὰν φυσιογνωμίαν τοῦ μικροῦ τούτου ἀλλὰ πραγματικῶς πιστοῦ ὑπηρετοῦ.

*

Τὴν ἐπαύριον, πρωί-πρωί, ὅφ' οὗ ἐδέθησαν αἱ ἀποσκευαί, ὁ Βαλεντίνος, ὁ Πονηρίδης καὶ ὁ Γιαννιός ἤτοιμασθησαν νὰ ἱππεύσουν καὶ νὰ ἀναχωρήσουν. Ὁ Πονηρίδης ἴστατο σοβαρὸς καὶ ἀξιοπρεπής, ὑπερφηφανεύμενος διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κόμητος, ὁ ὁποῖος εἰς αὐτὸν εἶχε δώ-

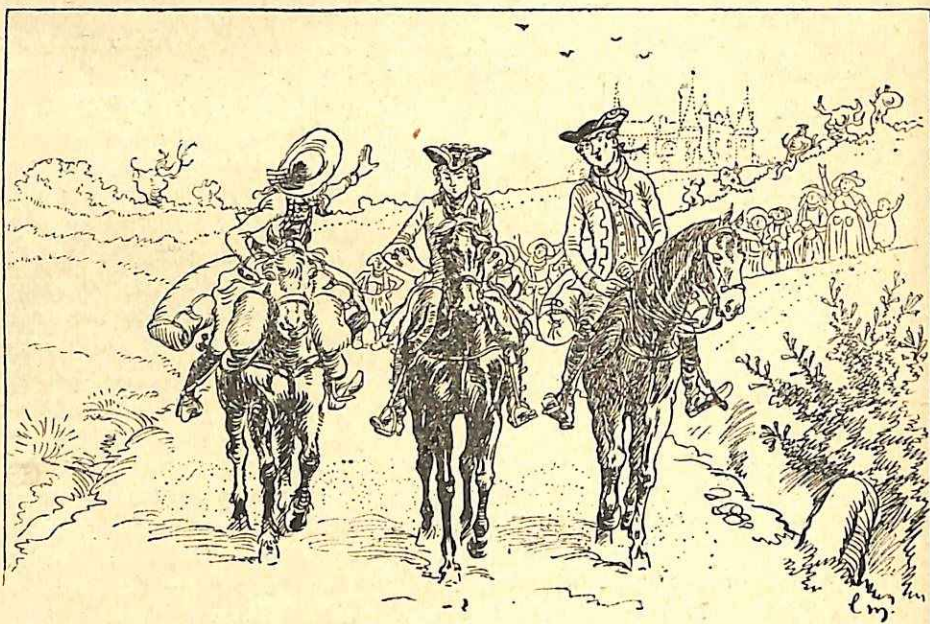
κείνη ἐμελλε νὰ καταλήξῃ, εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βεελζεβούλ, τοῦ βασιλέως τῆς Κολάσεως.

BIBLION ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Ἡ ἀναχώρησις αὕτη, τὴν ὁποίαν ὁ Βαλεντίνος, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀκόμη, ὀνειροπόλει ὡς ἐορτήν, πᾶν ἄλλο ὑπέρξεν ἢ φαιδρά. Προειδοποιήσαντες τοὺς ἀναγνώστας μας, ὅτι ὁ νεαρὸς βαρῶνος δὲν εἶχε κακὴν καρδίαν, ἡ δὲ ἀρνήσις

Ὁ Βαλεντίνος καὶ ὁ Πονηρίδης ἱππεύον καλοὺς ἵππους, εὐρώστους καὶ ὠραίους, ὁ δὲ Γιαννιός εἶχε καθάλλικευσεν τὸν δυνατώτερον, ἐξ ὧν ὑπῆρχον εἰς τοὺς σταύλους τοῦ κόμητος, ἓνα ἵππον φαῖνν μεγάλης ἀντοχῆς, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου, φυσικά, ἐφορτώθη καὶ ὁ μεγαλύτερος μάρσιππος.

Διὰ νὰ φθάσουν οὕτως εἰς τὸ Παρίσι, ὅλ' ἐγχεῖντο δέκα ἕως δώδεκα ἡμέρας, ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τῶν ὁδῶν. Αἱ πρῶται ἡμέραι ἐφάνησαν εἰς τοὺς τα-

« Ἀπὸ τοὺς τρεῖς λοιπὸν ἱππεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀνεχώρουν ἐκ τοῦ χωρίου. » (Σελ. 244, στήλ. β'.)

τοῦ κόμητος νὰ ἐπανιδῇ τὸν υἱὸν του πρὸς ἀποχαρτισμόν, ἦτο ἱκανὴ νὰ λυπηθῇ καὶ καρδίαν σκληροτέραν τῆς ἰδικῆς του. Ἐπίσης ἐλυπεῖτο καὶ μετενόει πικρῶς, διότι, εἰς μίαν στιγμὴν τρέλλας, ὑπέκυψεν εἰς τὰς παρορμήσεις τοῦ Πονηρίδου καὶ παρεγνώρισε τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν.

Ἀλλ' ὁ Βαλεντίνος ἐγνώριζεν ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ κόμητος ἦσαν σταθεραὶ καὶ ἀνέκκλητοι· ὅθεν ἀνεχώρησε χωρὶς ἀπόπειραν συμφιλίσεως καὶ συγγνώμης, καὶ διὰ νὰ παρηγορηθῇ ὀλίγον, ὑπεσχέθη κατ' ἐαυτὸν νὰ τηρήσῃ πιστῶς καὶ κατὰ γράμμα τὰς ὑποσχέσεις ποὺ ἔδωκεν εἰς τὸν πατέρα του.

Ἀπὸ τοὺς τρεῖς λοιπὸν ἱππεῖς, οἱ ὁποῖοι ἀνεχώρουν ἐκ τοῦ χωρίου, ὑπῆρχεν ἓνας, ὁ ὁποῖος κατεῖχετο ὑπὸ λυπηρῶν δολογισμῶν: ὁ βαρῶνος, ἓνας ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἐθρήνευε ὡς νὰ ἦλθεν ἡ τελευταία του ὥρα, καὶ ἐστρέφετο κάθε στιγμὴν διὰ νὰ παχαίρῃ μερικὸς συγγενεὶς καὶ φίλους οἱ ὁποῖοι ἐδίδον φεύγοντας τοὺς ταξειδιώτας: ὁ Γιαννιός, — καὶ ἓνας ἄλλος, ὁ ὁποῖος ἔμενε σιωπηλός, περιμένων νὰ παρέλθῃ ἡ καταιγίς, καὶ βέβαιος ὅτι ταχέως θανέοντα τὴν εὐνοιαν τοῦ νεαροῦ τοῦ κυρίου: ὁ Πονηρίδης.

Ξειδιώτας μονότονοι. Ὅλ' ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἐξηκολούθει ἀτελεύτητος ἡ χώρα τοῦ Κερκόλ· πάντοτε τὰ ἴδια τοπία, οἱ ἴδιοι ἀγροὶ περιτριγυρισμένοι ἀπὸ τάφρους, ὅπου ὄρυς, ἀποκλαδωμένοι μέγχοι τοῦ κορμού, ἐφαίνοντο ὡς ἀλγούσαι ἀπὸ τὰς πληγὰς, τὰς ὁποίας ταῖς ἐπροξένουν κατ' ἔτος οἱ ὑλοτόμοι.

Ἐπειτα τὸ τοπίον ἠλλαξεν ὅψιν καὶ οἱ τρεῖς ἱππεῖς εἰσῆλθον εἰς τὴν εὐφορον καὶ πλουσίαν χώραν τοῦ Μαίνου. Αἱ ἐκτάσεις ἐκεῖναι, αἱ σκεπασμέναι ἀπὸ λειμῶνας καὶ ἀπὸ ἀγρούς, αἱ πεδιάδες αἱ διαδεχόμεναι τὰς πεδιάδας, οἱ κομφοὶ οἰκίσκοι, τὰ ἰδιόρρυθμα κωδωνοστάσια, ὅλη αὕτη ἡ χώρα ἐφάνη εἰς τὴν ἀπλοϊκὴν ψυχὴν τοῦ Γιαννιοῦ ὡς βασιλεῖον νέον καὶ παράδοξον, κάπως ὑποπτον, τοῦ ὁποῖου οἱ κάτοικοι δὲν ἦτο καὶ ἐντελὲς βέβαιος ἂν ἦσαν χριστιανοί... καὶ ἤρχισε νὰ ἐνθυμῆται μὲ ἀλγεινὸν πόθον τὸ ἀγαπητὸν του Κερκόλ. Ἀλλ' ἵππευε χωρὶς νὰ λέγῃ λέξιν, διότι οἱ κάτοικοι τῆς Βρετανίης ἔχουν τὴν λύπην σιωπηλὴν. Μόνον οἱ ὀφθαλμοὶ του, ἐρυθροὶ ἀπὸ τὰ δάκρυα, ἐστρέφοντο συχνὰ πρὸς τὸν κύριόν του, τὸν ὁποῖον ἠγάπα μὲ διπλὴν ἀφοσίωσιν τώρα, διότι ἦτο ὁ μόνος τοῦ συμπολίτης εἰς τὴν γῆν τῆς ἐξορίας!

Ἀλλὰ τοῦ Βαλεντίνου ἡ λύπη διεσκέδαζετο. Νέαι ἐρχόντες! νέα ζωὴ! Καὶ ἔδλεπε μὲ ἀνοικτούς ὀφθαλμούς τὰ ὠραιότερα ὄνειρα, ἐν ᾧ ἤκουε τὸν Πονηρίδην ὁ ὁποῖος τῷ ὁμιλεῖ ὁλονέν περὶ τῶν Παρισίων, περὶ τῆς πολυτελείας τῶν Παρισίων, περὶ τῶν διασκεδάσεων τῶν Παρισίων...

Ἀποτόμως, εἰς ὁρμὴν νεανικῆς παρφορᾶς, ὁ Βαλεντίνος ἐκίνησε τὸν ἵππον του καὶ ἀπεμακρύνθη μὲ καλπασμόν, ὥστε θέλων νὰ φθάσῃ γρηγορώτερα εἰς τὴν εὐτυχίαν του...

Τότε ὁ Πονηρίδης, μείνας μόνος καὶ ἀπαξιῶν νὰ ποτεῖν τὸν λόγον πρὸς τὸν μεγαγχολικὸν Γιαννιόν, παρεδόθη εἰς τὰς σχολιάς του σκέψεις.

— Παιδί μου, ἔλεγε πρὸς τὸν ἑαυτὸν του, ἂν δὲν εἴσαι ἡλίθιος, ἔκαμες τὴν τύχην σου! Νά, τώρα εἴσαι ὁ σύμβουλος, ὁ μέντωρ ἐνὸς μικροῦ ἀνοήτου, ὁ ὁποῖος θάποκτῇ μετ' ὀλίγον ἓνα μεγάλον σάκκον, γεμάτον τσεκίνα... Γιατί νὰ μὴν πάρῃς καὶ σὺ τὸ μερτικό σου;... Καὶ μάλιστα, μὲ τὴν βεήθειαν τῆς καλῆς σου θείας Περδίκης καὶ τοῦ καλοῦ σου θεοῦ Περδίκης, δικτὶ νὰ μὴ βάλῃς 'στὸ χέρι ὀλόκληρον τὸν σάκκον; Πονηρίδη, ἀγαπητέ μου Πονηρίδη, ἡ τύχη σου ἀνοίξε! Ἐχε, μάτια μου, τὸ νοῦ σου!

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας, τὰ δάση ἔγιναν πυκνότερα, σκιερώτερα ὑπὸ τὰ φυλλώματα, ἠκούοντο τὰ τερετίσματα τῶν τρυγόνων διὰ λιθίων γεφυρῶν διήρχοντο ὠραῖα, θορυβώδη ποτάμια... Ἦτο τὸ θελκτικὸν καὶ χαριτωμένον τοπίον τοῦ Ἰλ-ντὲ-Φράνς.

Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἐφθασαν εἰς τὰς Βερσαλλίας. Ὁ Βαλεντίνος εἶδεν εἰς τὸ λυκόφως τὸ ἀνάντηρον τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας, τὸν ἐπιβλητικὸν ὄγκον τῆς πομπῶδους τοῦ ἀρχιτεκτονικῆς, τὰς καλονικὰς γραμμὰς τοῦ ὠραίου του κήπου. Καὶ ὁ νεαρὸς φιλόδοξος ἐνόμισεν ὅτι ἐπάτησε τὴν φλιάν τῶν μεγαλείων καὶ τῆς δόξης.

Ἀναχωρήσαντες τὴν πρωΐαν ἐνωρίς, ἔφθασαν εἰς τὸ Παρίσι, καθ' ἣν ὥραν ἡ ζωηρότης τῆς πρωτεύουσας ἦτο εἰς τὸ κατακόρυφον. Εἰσῆλθον διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἀγίου Ὀνωρίου. Ὁ Γιαννιός σαστισμένος ἐντελῶς ἀπὸ τόσους ἀνθρώπους, τόσας φωνὰς καὶ τόσα ἔκτακτα θεάματα. ἤνοιγε τοὺς ὀφθαλμούς, ἔτεινε τὰ ὦτα, ἀλλὰ δὲν εὗρισκε νὰ εἰπῇ λέξιν. Ὅταν τοῦ ἐπέρασεν ἡ ἀφασία, ἠρώτησεν ἑξαφνα διατὶ οἱ Παρισίνοι ἐκτιζαν τέσσαρα πέντε σπιτία, τὸ ἓνα ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο.

— Μπρὲ τὸ χωριάτη! ἀπήντησε καγχάζων ὁ Πονηρίδης· καὶ τί σου φάνηκε; πῶς θὰ ἰδῇς τὰ καλύβια τοῦ Κέρκ... Ἀλλὰ δὲν ἀπετελείωσε τὴν λέξιν, διότι εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ Γιαννιοῦ εἶδε τὸ ἄγριον ἐκεῖνο βλέμμα, τὸ ὁποῖον ἦτο πάντοτε ὁ πρόδρομος « γρονθοπατινάδας ».

Κ' ἐφοβεῖτο πολὺ ὁ Πονηρίδης τοὺς γρόνθους τοῦ Γιαννιοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐπιπταν, ἐξαφνικά, ἀπτόμα, χωρὶς λέξιν, χωρὶς προειδοποίησιν... Δι' αὐτὸ καὶ τώρα ἐσιώπησεν ἐγκαίρως, ὅπως κάθε φορὰν ποῦ ᾔθελε νὰ πειράξῃ τὸν νεαρὸν χωρικόν.

Τριγύρω τῶν ὁδῶν ἐμνημονεύει καὶ κραυγαὶ ποικίλαι καὶ διάτοροι ἀντήχουν πανταχόθεν: — Τομάρια λαγοῦ!... πάρτε τομάρια λαγοῦ!

— Ροῦχα, παλὰ ροῦχα ἀγοράζω!...
— Οἱ κερδισμένοι ἀριθμοὶ τοῦ Λαχείου!...
— Γιάτσο! γιάτσο! γιάτσο! Μιὰ πεντάρα τὸ ποτήρι!...
— Σκούπες! σκούπες!
— Ψάρια! ὠραῖα ψάρια!

[Ἔπεται συνέχεια]

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

[Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ Louis Morin]

Ο ΑΝΔΡΕΙΟΣ
ΑΧΙΛΛΕΥΣ

B'.

Γιὰ νὰ ἰδῇτε τί ἀπερίσκεπτος εἶνε αὐτὸς ὁ Ἀνδρεῖος Ἀχιλλεύς, κυττάξετέ τον μὲ τί τρόπον βγαίνει ἀπὸ τὸ σπιτί του.

Τρέχει σὰν τρελλός. Τίποτε δὲν βλέπει ἐμπρὸς του. Καθὼς περνᾷ, ἀναποδογυρίζει τὰ πάντα.

Τὶ σκουντιές, τὶ κλωτσιές, τὶ τσαλαπατήματα, τὶ πεισίματα καὶ τὶ φωνές!...

Πολλὲς φορές πέφτει καὶ ὁ ἴδιος. Κτυπᾷ, γδέρνει τὸ χέρι του, αἱματώνει τὸ γόνατό του. Ἀλλὰ τέτοια μικρὰ πράγματα δὲν του κάμνουν ἐντύπωσιν τοῦ ἀνδρείου μας. Πολλὰ εἶδε καὶ ἔπαθε 'στὴ ζωὴ του, μὰ ποτέ του δὲν ἔκλαψε γιὰ τέτοιες μικροδουλιές.

Καὶ ὁ Ἀνδρεῖος Ἀχιλλεύς σηκώνεται ἄμέσως ὀρθίος καὶ δὲν κυττάζει παρὰ πῶς νὰ σηκώσῃ ἀπὸ κάτω καὶ νὰ παρηγορήσῃ τὰ παιδιά ποὺ ἔρριψε. Τρέχει ἀπὸ τὸ ἓνα εἰς τὸ ἄλλο, ὁμιλεῖ 'ς αὐτό, χαϊδεύει ἐκεῖνο γίνεται χίλια κομμάτια ποὺ λέγουν κατατοσάκιζεται νὰ τα ἡμερώσῃ...

— Δὲν το ἔκαμα ἐπίτηδες... δὲν το ἤθελα... Νά, πάρε σὺ μιά καραμέλα... νά, πάρε σὺ μιά πεντάρα... Μὴν κλαῖς... μὴν κλαῖτε, νά σας χαρῶ... Δὲν εἶνε τίποτε... βὰ βὰ εἶνε καὶ θὰ περάσῃ...

Καὶ τὰ καίμενα τὰ παιδάκια, ποὺ ἔχουν τρία βὰ βὰ τὰ δύο των, εὗρισκουν πολὺ μικρὴ παρηγορία μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ Ἀνδρεῖος Ἀχιλλεύς δὲν το ἔκαμεν ἐπίτηδες.

Γιατί τὰ βὰ βὰ πονοῦν, μὲ ὅλες τὰς καραμέλες, μὲ ὅλες τὰς πεντάρες, καὶ μὲ ὅλα τὰ χάδια καὶ τὰ γλυκόλογα...

(Συνέχεια προσεχώς)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

I. Frölich

« Ὁ δὲ Γιαννιός ἐθρηνολόγει ἀπαρηγόρητος. » (Σελ. 244, στήλ. α'.)

ση τὰς τελευταίας παραγγελίας, διότι δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ τὸν υἱὸν του πρὸς ἀποχαρτισμόν. Ὁ Βαλεντίνος ἐκλαίει σιγῇ, θλιβὼν τὸν ἀδελφόν του εἰς τὰς ἀγκάλας του· ὁ δὲ Γιαννιός ἐθρηνολόγει ἀπαρηγόρητος, ὡς ἐὰν ἡ ἱππασία ἐ-

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΤΟΥ Α' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΞΕΣΠΑΘΜΑΤΟΣ

(Ίδε την Προκήρυξιν εἰς τὴν Διάπλιν τοῦ 1901 σελ. 368)

Σήμερον δημοσιεύω τὰ ποτελέσματα τοῦ Πρώτου Διαγωνισμοῦ τοῦ Ξεσπαθώματος, διὰ τὸ ἔτος 1902, τὰ ὅποια εἶνε ἀρκετὰ ἀνέγχαριστα καὶ ἱκανοποιητικά, διότι, ὡς βλέπετε, διὰ τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου προσετέθησαν εἰς τὸν κύκλον μας 336 νέοι συνδρομηταί. Ὡς ἀπαρχή, ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν εἶνε διόλου μικρὸς. παρέχει δὲ πᾶσαν ἐλπίδα, ὅτι οἱ ἐπόμενοι Διαγωνισμοὶ θὰ δώσουν Ἀποτελέσματα ἀκόμη πλέον εὐχάριστα.

Καὶ ἐν πρώτοις ἐκφράζω καὶ δημοσίχ τὰς θερμότητας μου εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς ἐγγράψαντος νέους συνδρομητάς, — εἴτε πολλοὺς εἴτε ὀλίγους, — καὶ ἐπιδειξάμεν οὕτω τὴν πρὸς τὸ περιόδικόν μας ἀγάπην των. Μετ' ἐμὸν τοὺς εὐγνωμονοῦν καὶ πάντες οἱ συνάδελφοί των, ὁλόκληρος ἡ ἐν Διαπλάσει πολυπληθὴς οἰκογένεια, ἡ ὁποία, χάρις εἰς τὸν ζήλόν των καὶ εἰς τὴν δραστηριότητά των, ἔγινε φέτος πολυπληθὴς στέρα. Ἀς εἶνε βέβαιαι οἱ ξεσπαθώσαντες ὅτι εἰργάσθησαν ἐπὶ τοῦ κοινού καλῷ, συντελέσαντες εἰς τὴν πρόδοιν καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ μόνου περιοδικοῦ, τὸ ὅποιον τέρπει, διδάσκει καὶ μορφώνει τὴν πανελληνίον νεότητα.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α'. ΤΑΞΕΩΣ

ΤΥΔΕΙΣ (χορηγῶντες, ἐνέγραψαν 17 συνδρομητάς. θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν του εἰς μεγαλύτερον σχῆμα, ἐν τῷ μέρει τοῦ συμπλέγματος τῶν λοιπῶν βραβευομένων, καὶ θὰ λάβῃ βιβλία ἀξίας φρ. [17x2=] 34.)

Μικρὸς Ἀθηναῖος, ἐνέγραψε 14 συνδρομητάς. — Πέτρα Σκανδαλίου, 13. — Μαρίδα τοῦ Εὐρίπου, 12. — Χρυσάθεμις 12. — Ἀνδρὸς τοῦ Μαρίου, 11. — Τζι-Τζι-Μπού-Μπού, 11. (Ὁλων τούτων θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν καὶ θὰ λάβῃ ἑκάστος βιβλία ἀξίας φρ. 1,50 κατὰ συνδρομήν.)

ΒΡΑΒΕΙΟΝ Β'. ΤΑΞΕΩΣ

Ἀναμένο Σπύρτο (ἐνέγραψε 10 συνδρομητάς. θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν του, μετὰ τῶν ἄλλων καὶ θὰ λάβῃ βιβλία ἀξίας φρ. [10x1,50=] 15.) — Λυσόχαρτον, 9. — Χρυσόθαρος Μήρας, 8. — Κρητικὸν Κάστανον, 7. — Γρηγ. Ν. Ριζόπουλος, 7. — Δημ. Σπυρ. καὶ Νικ. ἀδελφοὶ Θερεϊανοῦ, 6. — Μπριμπίρα, 6. — Εἰμαρμένη, 5. — Μηριδάτης, 5. — Ἀντιγόνη, 4. — Βενταμίν ὁ Λέσβιος, 4. — Κανυκάσιος Ἡρώς, 4. — Κόντε Ραπανάκης, 4. — Κόρη τοῦ Στρυμῶνος, 4. — Κουσαμῶδος, 4. — Μέμφις, 4. — Παμπόνηρος Κατεργάρης, 4. — Ἀπόγονος τοῦ Νέστορος, 3. — Ἀποδημόντες Χαλκιδεῖς, 3. — Εὐσταθία Κ. Ζαχαράκη, 3. — Θερὴν Βροχή, 3. — Κωνσταντ. Κ. Καϊράκη-ὀπουλος, 3. — Κελαϊδίστρα, 3. — Ξενιτευμένοι Σινωπεῖς, 3. — Ἀδελφοὶ Τριανταφυλλίδου, 3. (Ὁλων τούτων θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν, θὰ λάβῃ δὲ ἑκάστος βιβλία ἀξίας φρ. 1,25 κατὰ συνδρομήν.)

ΕΠΑΙΝΟΣ

Α'. — Οἱ ἑξῆς ἐνέγραψαν ἀπὸ δύο συνδρομητὰς ἑκάστος, δικαιούμενοι νὰ λάβουν ἕκαστος βιβλία ἀξίας 2 φρ.

Ἀγγελος τῆς Ἀγάνης. — Ἀνδρὸς τῆς Κερκύρας. — Ἰωάννης Χ. Βρεφιάδης. — Ἑλληνοπούλα. — Ἑλπίς Κόσμου. — Ἰσημερινὸς τοῦ Κόσμου. — Κιουκιουρίστρα (μέλος τοῦ Συλλόγου «Νεότης»). — Λευκὸς Ὑάκινθος. — Ἀναστ. Γερ. Μακρῆς. — Λώρης Μαργαρίτης. — Δημ. Ε. Μελαυνίδης. — Μολὼν Λαβέ. — Ναυτοπούλα τῆς Ἀνδρῶν. — Ξενιτευμένη Σινωπίς. — Ξενιτευμένος Σικωνίος. — Παραδείσιον Πτηνόν. — Γεώργιος Σ. Πολυλάς. — Συριακὴ Ξανθοῦλα. — Φιλαγγίλος Ἑλληνας.

Β'. — Οἱ ἑξῆς ἐνέγραψαν ἀπὸ 1 συνδρομητῆν ἑκάστος, δικαιούμενοι νὰ λάβουν βιβλία ἕκαστος βιβλία ἀξίας φρ. 1.

Ἀδυσσινὸς Πολεμιστής. — Ἀγγελος Αὐγερινός. — Ἀνδρὸς τῆς Ἐρήμου. — Κλέα Ἀθανασάκη. — Πιπίτσα Ἀθανασιάδου. — Ἀθῆριος Οὐρανός. — Γερ. Π. Ἀλιεζήτος. — Διονύσιος Π. Ἀμούργης. — Μαρία Β. Ἀναστασίου. — Ἀναυρος. — Ἀνέλιπτος Χαρά. — Ἀνδρὸς τῆς Ἀρετῆς. — Ἀνοϊζιάκη Βραδυά. — Ἀσπρὸ Ποντικίον. — Ἀσπρὸς Μενεξές. — Βασιλεὺς τῆς Θαλάσσης. — Βασιλεὺς τῶν Ναυτῶν. — Βίγλα. — Γεώργιος Δ. Βουδούρης. — Τ. Α. Γερούσης. — Χαρίλ. Γεωργιάδης. — Μαρίνα Γιατρά. — Γλυκεῖα Καρδία. — Π. Θ. Γρυπάρης. — Ἀφροστέφης Ναυαρχος. — Ἀσπασία Δημητρίου (μέλος τοῦ Συλλόγου «Νεότης»). — Γεώργιος Δουδελίδης. — Ἀρόσος τῆς Ἐρήμου. — Δροσούλα τῆς Ὀσσης. — Ἐλέφας Γολιάθ. — Σπυρ Ζήμαρος. — Θαλασσινὸ Λουλούδι. — Θαλασσινὸς Ζωγράφος. — Ἰτέα. — Ορέστης Δ. Καμπούρης. — Κλεονίκη Καπέλλου. — Νικ. Χαρ. Καπετανίδης. — Κεντρί. — Ἀνδρέας Π. Κοκκίνης. — Κορινθιακὸν Κύμα. — Ν. Δ. Κουγιαννίδης. — Καλλιμαχίδας Ἰ. Λάσκαρης. — Λευκὴ Ἀκακία. — Λευκὸν Κρίνον. — Θηρεῖς Λιθέρους. — Μαχίχ Ἐϊκὼν. — Γεώργιος Μακρόπουλος. — Μαρία Μαλιέζου. — Μαρίανθη Μανουρά. — Μαστίχα τῆς Χίου. — Μελαγχροὶν Ἑλληνίς. — Μή μου ἄπτον. — Καλλιόπη Μητιστάκη. — Μικρὰ Βεδουΐνα. — Νηρέας Ν. Μπουφίτης. — Ἀννα Μπούρη. — Ναυτοπούλα τῆς Κρανίας. — Νεολαία τῶν Παρισίων. — Νεράϊδα τῶν Σπεσιῶν. — Νυκτοκόραξ. — Νυκτολούδο. — Ομήλεια. — Παν. Περ. Πανός. — Παρίστρια. — Ἰωάννης Σ. Παυλίδης. — Πλοῦτον τοῦ Δουνάβεως. — Χρ. Πράτσικας. — Δημήτρα Ραζή. — Δ. Π. Ραζηνότσικας. — Ἰωάννα Χρ. Ρηγοπούλου. — Ρόδιος Δάκιμος. — Χριστοφ. Σαβιθάκης. — Σεμὴν Κόρη. — Σμαράγδινον Περιδέραιον. — Σοφ. Ἰ. Σουμειλίδης. — Ἀντ. Ἰ. Σουρὲς. — Χρυσὴ Δ. Ταυρίδου. — Θεόδ. Π. Τριχογίδης. — Κων. Θ. Τσαγκαράδας. — Νικ. Ἑμμ. Τσιτσίνης. — Τυφλούμα. — Ὑπουργὸς τῶν Ποντικῶν. — Ζωή Φιλίω. — Φλωρός Π. Φλωρίδης. — Θεοδώρα Κ. Χαλκιά.

ΕΥΣΗΜΑ. — Εἰς ἑκάστον τῶν διαγωνισθέντων ἀπενεμήθησαν διὰ τὸ Ξεσπαθώμα τόσα Εὐσημα, ὅσοι ἦσαν οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐγγραφεμένοι συνδρομηταί.

ΔΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ. — Ἐπειδὴ αἱ εἰκόνας τῶν βραβευθέντων θὰ δημοσιευθῶν ὅλαι μαζί ἐν συμπλέγματι, παρακαλοῦνται, οἱ τυχόντες Βραβεῖον Α' καὶ Β' Τάξεως νὰ στείλουν τὰς φωτογραφίας των μ.έ.χ.ρ. τ.ῆς 31 Ὀκτωβρίου ε.ἰ.ἔ. τὸ βραδύτερον. Ὅσοι δὲν στείλουν τὴν φωτογραφίαν των ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης χάνουν τὸ δικαίωμα τῆς δημοσιεύσεως τῆς εἰκόνας των.

ΤΑ ΔΩΡΑ. — Πρὸς ὅλους τοὺς ξεσπαθώσαντας στέλλω σήμερον τὸν Τιμοκατάλογον τῶν Βιβλίων καὶ τῶν Τόμων τῆς Διαπλάσεως, διὰ νὰ παραγγεῖλουν

τὰ δῶρα των, συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρους τοῦ Διαγωνισμοῦ. Ὁ Τιμοκατάλογος οὗτος ἐδημοσιεύθη ἄλλως τε ἐπαγελημένως εἰς τὰ φύλλα 26—29 ε.ἰ.ἔ.

ΝΕΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ. — Εἰς τὸ προσεχές φύλλον θὰ προκηρυχθῇ ὁ Β' Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος διὰ τὸ ἔτος 1902. Ὡστε εἰσπορεύεσθε ἀπὸ τώρα νὰ ἀρχίσετε τὰς ἐνεργείας σας.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΟΔΗΓΙΑ ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Μαγικὸν Γράμμα. — Τὸ Μαγικὸν Γράμμα ὑποδιαιρεῖται : εἰς κυρίως Μαγικὸν Γράμμα, εἰς Μαγικὴν Συλλαβὴν καὶ εἰς Μαγικὴν Λέξιν.

α'.) Μαγικὸν Γράμμα. — Πρόκειται νὰ εὐρεθῇ ἐν γράμματι (ἢ δύο ἢ τρία) τὸ ὅποιον, εἰς ἐργόμενον εἰς δεδομένην σειρὰν λέξεων, καὶ εἰς προστιθέμενον ἀπλῶς, εἰς ἀντικαθιστῶν ἐν ἡ περισσώτερα στοιχεῖα τῶν λέξεων τούτων, τὰς μεταβάλλει δι' ἀναγραμματισμοῦ εἰς ἄλλας λέξεις, διαφορετικές.

Παράδειγμα : «Τῇ προσθήκῃ ἐνός γράμματος, πάντες τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐκάστην τῶν κάτωθι λέξεων σχηματίζουσιν ἄλλας τόσας : ἦτα, ρητὶς, ὄρος, βάρος, ὄσον.»

Τῇ προσθήκῃ τοῦ γράμματος Φ σχηματίζονται αἱ λέξεις : ταφή, φωστὴρ, φόρος, φαρβάς, φόνος. (Αἱ προτεινόμεναι λέξεις συνήθως εἶνε πέντε. Εἰς τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα, μόνον ἡ τρίτη λέξις μένει ὡς ἔχει — ὄρος-φόρος — πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἀναγραμματίζονται. Ὁ ἀναγραμματισμὸς ἐδῶ ὄχι μόνον ἐπιτρέπεται ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ ἐπιτελεσθῇ, διότι δι' αὐτοῦ τὸ Μαγικὸν Γράμμα γίνεται δυσκολώτερον καὶ ὠραιοτέρον.)

Ἄλλο παράδειγμα : «Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνός γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνός ἄλλου, πάντες τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζουσιν ἄλλας τόσας : φάρος, λάλος, ῥῖσις, δάσος.»

Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Γ, σχηματίζονται αἱ λέξεις : ἄγγρος, (ἀνταλλάσσεται τὸ ρ) ἄλλος (ἀνταλλάσσεται τὸ λ) γῆρις, γάδος.

Τρίτον παράδειγμα : «Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνός γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων διὰ δύο ἄλλων, πάντες τῶν αὐτῶν, σχηματίζουσιν ἄλλας τόσας : αἴλος, ἦθος, ἔλκος, Αἶσα.»

Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τῶν γραμμάτων ΤΡ σχηματίζονται αἱ λέξεις : ταῦρος, ρητὶς, τροχός, Τάρας.

Εἰς τὸ Μαγικὸν Γράμμα εἰσπορεύμεν ἀκόμη νῦντικαταστήσωμεν δύο γράμματα διὰ δύο ἄλλων, ἐν διὰ τριῶν, τρία δι' ἐνός, κτλ. Παραδείγματα ὄλων τῶν ποικιλιῶν τούτων θὰ ἦσαν περιττά. Σημειώσατε ὅμως, ὅτι περισσώτερα τῶν τριῶν στοιχείων ἐκάστης λέξεως δὲν εἶνε καλὸν νὰ ἀνταλλάσσονται, οὕτε νὰ προστίθενται περισσώτερα τῶν δύο, διότι ἡ Ἀσκήσις καταντᾷ δυσκολωτάτῃ καὶ αὐτοχρημα ἄλυστος.

β'.) Μαγικὴ Συλλαβή. — Δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸ Μαγικὸν Γράμμα, παρὰ μόνον δι' ἡ ἀνταλλαγῇ (ἢ ἡ προσθήκη) γίνεται διὰ συλλαβῆς ἐκ δύο, τριῶν ἢ καὶ τεσσάρων στοιχείων.

Προσέξατε ὅμως εἰς τοῦτο : Εἰς τὰς νέας λέξεις ἡ συλλαβὴ αὕτη, ἐξ ὅσων στοιχείων καὶ ἂν ἀποτελεῖται, δὲν πρέπει νὰ χωρίζεται.

Ἄν ἡ συλλαβὴ π.χ. εἶνε ΣΤΡΑ, αἱ νέαι λέξεις θὰ εἶνε τοιαῦται : στρατός, ἑνδοστράτιος, ἐκστρατεία κτλ. λέξεις δηλαδὴ εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει ὁλόκληρος ἡ συλλαβὴ στρα.

Υποθέσατε, ὅτι προτεινόμεν Μαγικὸν Γράμμα, εἰς τὸ ὅποιον αἱ νέαι λέξεις πρόκειται νὰ σχηματισθοῦν δι' ἀνταλλαγῆς ἐνός γράμματος ἐκάστης τῶν δεδομένων διὰ τῶν γραμμάτων ΦΩ. Τὰ γράμματα ΦΩ ἀποτελοῦν συλλαβὴν, ὅταν

ὁμως ὀνομάζωμεν τὴν Ἀσκήσιν «Μαγικὸν Γράμμα» τοῦτο σημαίνει ὅτι τὰ γράμματα ΦΩ, εἰς τὰς νέας λέξεις εἰσπορεύου νὰ εἰσέλθουν εἴτε χωρισμένα εἴτε ἡνωμένα εἰς συλλαβὴν, ἀδιάφορον, καὶ αἱ ζητούμεναι λέξεις νὰ εἶνε κάλλιστα αἱ ἑξῆς : Φαίτω Φαίδων, Φωνή. Ἀλλ' ὅταν ὀνομάζωμεν τὴν Ἀσκήσιν Μαγικὴν Συλλαβὴν, τότε τὰ γράμματα ΦΩ εἰς τὰς νέας λέξεις πρέπει νὰ εἶνε ἀχώριστα, π.χ. φωτίζω, εὐφωρία, φωστήρ.

Ἐννοήσατε, ἐλπίζω, τὴν οὐσιώδη διαφορὰν μεταξὺ Μαγικῶν Γράμματος καὶ Μαγικῆς Συλλαβῆς.

Παράδειγμα : «Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, διὰ μιᾶς συλλαβῆς, πάντες τῆς αὐτῆς, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι λέξεις : Δύσις, μῦθος, φάσμα, σέλεος, Πάρις.

Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τῆς συλλαβῆς ΤΟ σχηματίζονται αἱ λέξεις : ὄτιος, τόμος, στόμα, στόλος, ἄριστος.

Ὡς παρατρέψετε εἰς τὸ παράδειγμα τοῦτο, ἡ συλλαβὴ ΤΟ ὑπάρχει παντοῦ, εἰς τὰς νέας λέξεις (στ'Ος, ΤΟμος, στ'Ομα), ἀδιάφορον ἂν ἐπεκτείνεται καὶ δι' ἄλλων συμφώνων.

γ'.) Μαγικὴ Λέξις. — Εἶνε ἀπαραίτητος μετὰ τὴν Μαγικὴν Συλλαβὴν, διότι ἀντὶ Συλλαβῆς, ἐδῶ ἔχομεν, ἀκριβῶς ὑπὸ τὸν ἰδίον ὄρον, μιαν λέξιν, εἴτε μονοσύλλαβον, εἴτε δυσσύλλαβον.

Συνήθως εἰς τὴν πρότασιν ὀρίζομεν τὴν λέξιν ταύτην, ἂν εἶνε δηλαδὴ ὀρίθμος, ἄβρον, πρόθεσις, ἄνθος, ἔξωσι κτλ.

Παράδειγμα : «Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνός γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνός ἐντόμου, πάντες τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζουσιν ἄλλας τόσας : πολλαί, ἄν, ὄσα, βάτος.»

Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ ἐντόμου ΚΙΣ, σχηματίζονται : πολλιλίκις, ἀκίς, κίσις, κίσιος. Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω, ὑπάρχουσιν καὶ ἄλλα εἰδη Μαγικῶν Γραμμάτων, Συλλαβῶν καὶ Λέξεων, ποικιλωτέρα καὶ συνθετότερα. Παραδείγματα : πολλιλίκις, ἀκίς, κίσις, κίσιος. Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω, ὑπάρχουσιν καὶ ἄλλα εἰδη Μαγικῶν Γραμμάτων, Συλλαβῶν καὶ Λέξεων, ποικιλωτέρα καὶ συνθετότερα. Παραδείγματα : πολλιλίκις, ἀκίς, κίσις, κίσιος.

Οἱ τοιοῦτοι συνδυασμοὶ ἀφίνονται εἰς τὴν εὐφυΐαν καὶ εἰς τὴν ἐφευρετικὴν τὴν τοῦ συνθέτου, θὰ ἦτο δὲ ὅλος περιττὸς νὰ δώσω παραδείγματα ἐνός ἐκάστου. Ἄλλως τε αἱ Ἀσκήσεις αὗται ἀνήκουν εἰς τὰ λεγόμενα Σύνθετα Εἶδη, περὶ τῶν ὁποίων θὰ σας ὁμιλήσω ἐν καιρῷ.

(Ἐπεταί συνέχεια)

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τελευταία ἐρώτησις.

— Τώρα μαμμά, θά σ' ἐρωτήσω ἀκόμη κάτι τι.

— Τι, παιδί μου;

— Ὅταν ἡ κάλτσα μας κάμῃ καμμιὰ τρυπίτσα, ποῦ πηγαίνει τὸ μαλλί που ἦτο ἐντὶ θύσει της;

Ἐστὴν ἐπὶ τῆς Ἡρώδους τοῦ Ζαϊζόγγου

Ὁ Τότος : — Ποία ἑορτὴ λέγεται ἐπέτειος;

Ὁ Μῆνης : — Νά, ἡ ἐορτὴ τοῦ ἐπαύτου.

Ἐστὴν ἐπὶ τῆς Ἡρώδους τοῦ Παρισίου

Μία ἀπορία τοῦ Σερπατέρη
— Μὴ εἶνε τόσῳ κακὸ πρᾶγμα νὰ μὴν ἔχῃ κανεὶς γνώμην;

— Ὁρί δά...

— Μὰ τότε ὁ μπαμπᾶς πῶς ἐμάλωνε τὸν ὑπάρχητ' μας διότι, καθὼς ἔλεγε, εἶνε ἀγνώμων;

Ἐστὴν ἐπὶ τῆς Ἀφῶς Καμδίας

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΒΡΑΒΕΙΟΝ : Μαρίκα Κ. Πολέμη. Α' Ἐπαίνος : Πικραμένη Καρδούλα, Ἀδρα τῆς Κερκύρας, Μαργαρίτοφρος κτλ. Β' Ἐπαίνος : Μαρίδα τοῦ Εὐρίπου, Χλωτοπούλα, Τσουγτρα κτλ. Γ' Ἐπαίνος : Γαρόδνι τῆς Μαργαρίτας, Μέλλουσα Καλόγηρα, Ἀθῶα Καρδία κτλ. Εὐφρῆμος : Μνεία : πάντες οἱ λοιποὶ... Μὰ τί Διαγωνισμὸς εἶνε αὗτος; — Εἶνε ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ἐρυθροῦ Νέφρους, τὸ ὅποιον ἐκρίνε τὰ εἰς χεῖρας τοῦ τετραδίου Μικρῶν Μυστικῶν, μὴς τοῦ ἔφρεν ὁ βιβλιοδέτης «τὸ λαμπρὸν Λεύκωμα, τὸ ὅποιον ἀπέχρησε». Ἡ κρίσις του εἶνε λεπτομερὴς καὶ ἔχει μέσα πολὺ ὄψατα πρᾶγματα. Ἀλλὰ λυποῦμαι ποῦ δὲν ἔχω τόπον νὰ ποσάσω μερικὰ περιέργα. Ἀς εἶνε ! Πρὸς τὴν Μαρίαν Κ. Πολέμη τὸ Ἐρυθρὸν Νέφρος θὰ στείλῃ ὡς Βραβεῖον, ἐν βιβλίον, τὸ ὅποιον ἔχει ἀκόμη εἰς τὴν βιβλιοθήκην, ἐξακολουθεῖ δὲ καὶ ἀνταλλάξαι του, διότι θέλει νὰ σχηματίσῃ καὶ δευτέρον Λεύκωμα Μικρῶν Μυστικῶν.

Ὅχι, Τζῶν Μπούλ, οἱ λαμβάνοντες Ἐπαίνον δὲν λαμβάνουν καὶ δῶρον. Ἀργότερα, ὅταν βέλῃται θὰ πάρῃ καὶ καὶ ἕνα βραβεῖον, τότε μάλιστα... Περιέργον, σὺ ὁ Τζῶν Μ οὐλ νὰ συμπληρῇ τοὺς βῆρας... ἂν ἐκτισμένησα δι' ἐγίνε ἐπὶ, καὶ δι' πολλοὶ Ἀγγλοὶ ἦσαν καὶ εἶνε Βοιρόφιλοι.

Τί ἐγίνε, Ἐσμαράλδα, τόσον καιρὸν; Ἀ, ἐκατάλαθα ἐπερίμενες νὰ δροσίῃ διὰ νὰ μου γράψῃ. Ἐρωτῶ τὸν κ. Φαίδωνα καὶ μου εἶπεν ὅτι δὲν σ' ἐγνώρισεν, ἄλλως θὰ σ' ἔχαίρει τοὺς βῆρας. Ἄμα τελειώσῃ τὸ ἀπόστολον ταξείδι τῆς Ἀγνῆς Φιλίας, θὰ εἶνε εἰς καιρὸν νὰ ποσῇ τὰ τετράδια, ὥστε ἡ πληροφορία περὶ τῆς Ἡμῶν βεβαία, Μυστηριώδης Φύσις, δι' ἐν ἡλυσμένης, διότι ἡ ἐξέλιξις πᾶσαν με ἀγαπᾷ.

Ὁ νέος Διαγωνισμὸς πρὸς Σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, θὰ δημοσιευθῇ εὐθὺς ἀπ' οὗ τελεωσύνται ὁ Ὀδηγός, αἱ ὁποῖαι, ὡς βλέπετε, εὐρίσκονται περὶ τὸ τέλος των. Οἱ φίλοι μου δὲ μὴ ἡμποροῦν νὰ ἐτοιμάζουν σιγά-σιγά τὰς συλλογὰς των.

Ἀπὸ σὲ ἐξαρτᾶται, Κυματίζουσα Θάλασσα, διότι τί πταῖ ἐγὼ ἂν ἐκαμῇ νὰ μου γράψῃ τόσον καιρὸν; Καὶ λυποῦμαι διὰ τὴν ἀμελείαν σου, διότι πάντες τοὺς γράφεις ὥρατα πρᾶγματα, ὅπως σήμερον διὰ τὸν Ἀσπὸν Ὑγνὸν : «Ἰδὼς ἐκεῖνα τὸ ὅστις τοῦ εἶνε ἐπιτῆδες καλοκαίριαις... γὰρ νὰ δροσίῃ. Εἶμαι περιέργη νὰ ἰδῶ τὰς μεγαλειότητας τοῦ πρέλλας (ἔρως καὶ θά ἰδῇς!) Ὅτι καὶ ἂν κάμῃ ὅμως, ἐμὲ ὁ Βαλεντίνος μου ἀρέσει πολὺ, διότι ἔχει τελεῖον τὸ ὕψος ἱππότητος.»

Ἐπιτομὸς Ναυτείας, ἐγκρίνω τὸ ψευδώνυμό σου καὶ εἰς δέχομαι μετὰ πάσης χαρᾶς. Ἀλήθεια, ἔκαμῃ ὁλόκληρον ἔτος νὰ μου γράψῃ, φίλε μου Δ. Τ. Μπότορaris, Μὰ διὰ τί ἔστιν Ἄφρο με ἀγαπᾷς τόσον; — Ἀς εἶνε ἐλπίζω ὅτι εἰς τὸ ἔξῃ θὰ μου γράψῃς συχνότερα. Ἀκόμη δὲν ἐσκέφθηκα τί εἰμφορεῖ νὰ γίνῃ διὰ τρίτην Περίοδον θὰ σκεφθῶ καὶ θὰ σας εἰπῶ. Ἡ περὶ ἧς μ' ἐρωτᾷς, δὲν εἶνε συνδρομητρία.

Ἀγγελε τῆς Ἀγάνης, [ΕΕ] διὰ τὴν ὥραιαν ἐπιστολήν σου, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ποῦ ἤρεσαν προπάντων ὅσα γράφεις περὶ τοῦ «Πρόσπαντος» καὶ τὰ στρατωτικά... ἀλλὰ δὲν λέγω τίποτε διὰ νὰ μὴ σε προδώσω. Νὰ ἐξυρῇς ὅμως, ὅτι ἄλλη φορά, ἂν μου γράψῃς τίποτε τετοιο, δὲν θὰ κρατήσω ἐγερμύειαν καὶ θὰ τα εἰπῶ ὅλα, διὰ νὰ μάθουν ἐπιτόλους πόθος εἶσαι.

Ἀσπρὸ Ποντικίον [ΕΕ] διὰ τὴν ὠραιοτάτην ἐπιστολήν. Γράψε μου λοιπὸν τί θαυμάσια εἶδες εἰς τὴν Παναγίαν τῶν Ἐξομαρῶν (καὶ ὅχι τῶν ἐπὶ τὰ Κουλάδων, ὅπως ἔγραψες τὴν ἄλλη φοράν.) Ὁ γραφικὸς σου χαρακτήρ εἶνε πολὺ εὐανάγνωστος, καὶ ἡ μεταφράσις ἐκείνη καλὴ. Μόνον μία φράσις ἦτο λαθοςμένη αὐτῇ : «Ἀδ' ἐξοχῆς» — ὁ Ἀγγελες τῆς Ἀγάνης ἐρωτᾷ τὸ Ἐρυθρὸν Νέφρος ἡμῶς ἔχει ἀνάγκην γραμμάτων, διότι ὕστερα ἀπὸ τόσας προτάσεις ἄλ-

τά Ἐγὼ θὰ ἔγραφα : Ἀεῖς τὸν κόπον νὰ σηκόνεσαι κανεὶς ἐνωρίς.

Ἡ γνώμη μου Σμυρναϊώτικη, εἶνε ὅτι ὡς καλὸς υἱὸς πρέπει νὰ ὑπακούσῃς τὴν πατέρα σου καὶ ὡς καλὸς Ἕλληνας οὐδεὶς νὰ τελειώσῃς τὸ Γυμνάσιον. Ὡστε βλέπετε, τάσσομαι μετὰ τὸ μέρος τοῦ πατρός σου.

Μολὼν Λαβέ [ΕΕ] δι' ὅσα γράφεις ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἐρώτησιν τῆς Μονάδου. Οἱ ἀλόγοι σου συμφωνοῦν μετὰ ὅσα εἶπαμεν

